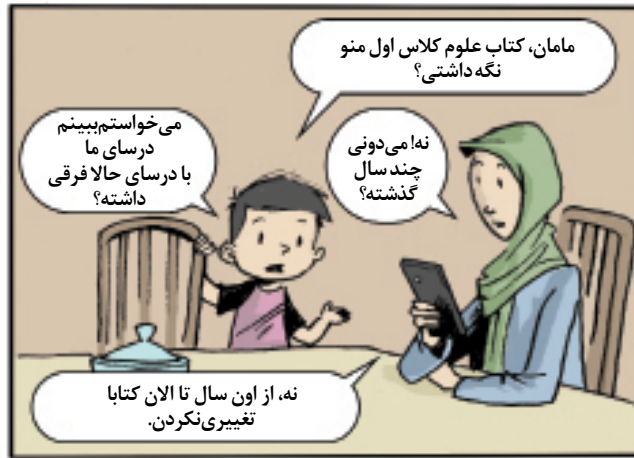
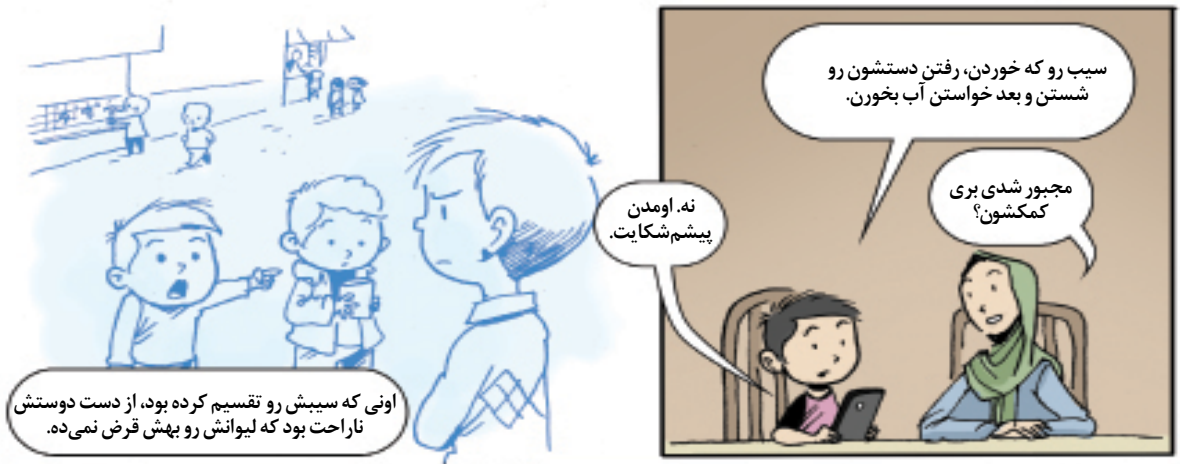

کاش سیب رو نخورده بودم!

تجربه‌ی مادرانه

کبری محمودی / تصویرگر: سام سلماسی

اونی که سیبش رو تقسیم کرده بود، از دست دوستش ناراحت بود که لیوانش رو بهش قرض نمی‌ده.

سیب رو که خوردن، رفتن دستشون رو شستن و بعد خواستن آب بخورن.

مجبور شدی بری کمکشون؟

نه. اومدن پیشم شکایت.

منم عصبانی شدم و گفتم به من ربطی نداره!

از دست کدومشون؟ عصبانی شدی؟

از دست خودم. با هیچ کدومشون موافق نبودم.

خوب؟ جالب شد!

از اونیه که لیوان داشت، پرسیدم چرا لیوانش رو به دوستش قرض نمی‌ده، گفت تو علوممون خوندم لیوان وسیله‌ی شخصیه. اگر اون باهات آب بخوره، ممکنه من مریض بشم. اونیه هم که سیبش رو نصف کرده بود، از این موضوع ناراحت شده بود.

خوب، دعواشون شد؟

یعنی چی؟ پس چرا اون بچه گفت تو درس علوم خوندم!

احتمالاً معلمشون براشون توضیح اضافه‌تر از کتاب داده.

این درس بهداشت فردیه. باید همین جا باشه. اما حرفی از لیوان اینجا نیست.

عجیب! جالب‌تر شد! بذار کمکت کنم.

خوب، توی کتاب که ننوشته لیوان وسیله‌ی شخصیه

از نظر تو لیوان شخصی نیست؟

نه. وقتی لازم باشه، می‌شه اونو شست. با شستن دیگه سلامتی به خطر نمی‌افته.

عجب حرف درستی! بله. همین‌طوره. من باید این رو براشون بیشتر توضیح می‌دادم.

آفرین به این استدلال.

چی شد؟ خودت که گفتی... لیوان مال خودش بود. دوستش که نباید به زور ازش می‌خواست. حق داشت نده. دلیل نمی‌شد چون اون سیب رو داده، حالا این یکی هم به زور لیوان اون رو بخواد!

اما اون بچه حق داشت لیوانش رو نده.

دو کلام حرف حساب!

توضیحات اضافه بر مطلب کتاب درسی که معلم در کلاس می‌دهد، هر چند به منظور فهم دقیق‌تر مفاهیم درس ارائه می‌شوند، اما اگر دقیق و حساب‌شده نباشند، خود مشکل‌ساز می‌شوند. اگر کارشناسان و مؤلفان کتاب علوم، لیوان را وسیله‌ای شخصی معرفی نکرده‌اند، علت آن توجه به همین تناقضاتی بوده که ممکن است پیش بیاید.